

Серия: Както на Небето 4
Тема: Завързаните ръце на Бог

Текст: Псалом 78:36-41
Марк 6:4-6

Дата: 24/02/2019г.

ХРИСТИЯНСКА ЕВАНГЕЛСКА
БАПТИСТКА ЦЪРКВА

гр.Варна;
Бул."Сливница 98/100

1. УВОД-

Днес с Божията помощ, искам да ви върна към една тема, за която не сме мислили от доста време. Темата за това дали може и какво трябва да правим или да не правим, за да се установява Божието царство тук на земята, така както е и на небето. Когато чуем такова изказване, автоматично в мислите ни се появяват куп въпроси:

Може ли там където Сатана властва, да се възцарява Божие царство?

Може ли там където, греха преизобилства в сърцата и мислите на хората, да има живот какъвто е и в небесата?

С днешната тема, аз ще сложа и още един въпрос в умовете ви. Преди това обаче, ще прочетем текста върху който ще построяваме мислите си днес:

Псалом 78:36-41

(СЛ 2) Псалом 78:36 Но с устата си Го ласкаеха, И с езика си Го лъжеха; 78:37 Защото сърцето им не беше право пред Него, Нито бяха верни на завета Му. 78:38 Но Той, като многомилостив, прощаваше беззаконието им и не ги погубваше; Да! много пъти въздържаше гнева Си, И не подигаше всичкото Си негодувание; 78:39 И си спомняше, че бяха плът, Вятър, който прехожда и не се връща. 78:40 Колко пъти Го огорчаваха в пустинята И Го разгневяваха в безводната страна, 78:41 Като отново изпитваха Бога, И ограничаваха Светия Израилев!

И от Новия Завет

(СЛ 3) Марк 6:4 А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в

своя си дом. **6:5** И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дете положи ръце на малцина болни и ги изцели. **6:6** И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше.

2. ИЗЛОЖЕНИЕ-

Целия Псалм е един бърз преговор на историята на Израил. Преговор в който се възпява Божията вярност, милост и търпение, противопоставени/контрастиращи на Еврейското недоволство, наглост, предизвикателство спрямо Бога.

Защо представям на вашето внимание, този депресиращи текстове? Защото ние може да се възмуцаваме от поведението на Евреите тогава, но днес църквата и вяращите лесно могат да попаднат в подобно или същото положение. Защото трябва да знаем, че има неща в нас, които възпрепятстват Бога, да изявява божествеността си. Нека помислим само как стоят нещата тогава и днес:

(СЛ 4) А) ЗА ИЗБРАНИТЕ

Тогава беше Израил, днес е Църквата. Вижте, Библията е книга която съдържа разказа на Божийте дела сред избрания Негов народ. Бог се интересува от света, дотолкова доколкото светът се интересува от Бог. Светът с неговите извращения и прищевки, не е проблем за Бога.

(СЛ 5) Бог живо се интересува и има за цел да работи в и чрез Своите Избрани. Чрез мен и теб. Неговия проблем, е когато НИЕ не можем

да изживеем детството си и да узреем за онова, което Бог иска да осъществи чрез нас. Него Го боли, когато ние, като малки деца играещи си на пясъка и строящи пясъчни замъци, не реагираме на приближаващото цунами. Не реагираме на предупрежденията и на вика за приближаващата опасност. Вместо това си играем на вяра, на църкви, на религия.

Бог няма проблем с атеистите в България. Той няма проблем с невярващите. Той няма проблем с философстващите. Той няма проблем с политиците. Той няма проблем с хомосексуалните. Той няма проблем с корумпираните. Той няма проблем с извратените дори. За тях има определена съдба и те вървят към нея. Каква е тази съдба не е наша работа да я обсъждаме.

(СЛ 6) Бог има проблем с мен, с Църквата Си. Ние сме Неговия инструмент и ако този инструмент не работи ... това е проблем!

Вижте! Ако църквата Христова днес е будна, ако е действена, ако е молитстваща, тогава дори и да греши, Бог има мъдрост и милост и метод да я постави отново на почетното място и да я използва:

(СЛ 7) *2Летописи 7:14* и людете Ми, които се наричат с Моето име, смирят себе си та се помолят и потърсят лицето Ми, и се върнат от нечестивите си пътища, тогава ще послушам от небето, ще простя греха им и ще изцеля земята им.

Виждате ли? Кога ще дойде прошка от небето? Кога ще дойде изцеление на земята? Когато „... людете Ми, които се наричат с Моето

име, смирят себе си и се помолят и потърсят Лицето Ми и се върнат от нечестивите си пътища ...”!

С риск да не бъде харесан и да не бъде симпатичен за много вярващи, аз съм длъжен да проповядвам това слово. Църквата и вярващите сме длъжни да проверяваме и циклично да смиряваме себе си пред Бога. Ние познаваме Божията милост, дълготърпение и простителност.

Като Църква Христова ние сме обект на проява на Божийте благости, милости, чудеса и сила, но когато ние спрем да мислим и спрем да търсим как да вършим Божията работа и как да градим Божието Царство в този погиващ свят, Бог е принуден да ни връща към мъдростта и зрелостта на отговорността с която сме натоварени. Да ни припомним, че сме избрани и помилвани с цел и предопределение. Той е принуден вместо да работи чрез нас в света, Той трябва да работи с нас за да ни коригира. Какъв е проблема?

Отговора е в 41 стих.

Ако внимателно разглеждаме целия 78 Псалм, ще видим, че той представлява един преразказ на Историята на Божия избор, над Израил, тяхното грешно поведение, Божиите наказания, още грях от Израил, Божия милост. Общо взето това е картината на този Псалм. С други думи, Избраните едва ли не полагат максимални усилия да докажат, че Бог е сбъркал в избора Си!

(СЛ 8) Б) ЗА БОГ

И тук достигаме до споменатия 41 стих. Двата стиха 40 и 41 са различни от останалите, защото те ни говорят изключително за това как Бог се чувства, когато Избрания народ греши. Ние настина рядко си задаваме въпроса, как се чувства Бог, когато ние с делата си вървим против Него?

Ето списъка без да влизам в детайли:

- А) огорчаваха Бога
- Б) наскърбява Бога,
- В) изкушаваха Бога
- Г) ограничаваха Бога

Неща които ако ние изживяваме, ще ни дадат диагноза ДЕПРЕСИЯ! И ние разсъждаваме:

Кое от тези въздействия би било най-тежко за Бога?

Огорчаването кара Бога да се чувства пренебрегнат

Наскърбяването отнема радостта на Бога

Изкушаването Го предизвиква към крайни действия

Но когато дойдем до **ОГРАНИЧАВАНЕТО** на Бога, тогава може да се каже, че Евреите тогава или ние днес, сме в състояние да лишим Бога от едно от Неговите качества. Да ограничаваш Бога, е много тежко. Бог е Бог, защото може всичко. Ако не може всичко, ние имаме основание да се съмняваме в Неговата Божественост. С други думи, ние сме в

състояние с нашите дела, да сваляме Бога от Неговата висота?

Разбира се това е частично вярно, защото Бог е самодостатъчен, но Той може съзнателно да ограничи Себе Си, за да ни покаже, че ние сме от значение за Него.

Тук намираме и един пример в Новия Завет:

Исус е в своите предели. Иска да върши Божията воля там, но...

(СЛ 9) Марк 6:4 А Исус им каза: Никой пророк не е без почит, освен в своята родина, и между своите сродници, и в своя си дом. **6:5** **И не можеше да извърши там никакво велико дело, освен дето положи ръце на малцина болни и ги изцели.** **6:6** И чудеше се за тяхното неверие. И обикаляше околните села и поучаваше.

Юдеи, които с неверието си спираха Исус, да извърши велики дела, и Го принуждаваха да се ограничи само с поучения.

И се питаме, днес може ли да има Христова църква и вярващи, които с постъпките си да ограничават Божийте дела?

(СЛ 10) В) ЗА ПРОБЛЕМА

Кои наши действия биха пречили на Бог да установява Своето Царство тук на земята, така както е и на небето???

1. Нашето Духовно Детинство! Ние можем да ограничим Бога с непослушание.

Пса. 78:10 Не опазиха завета на Бога, И в закона Му не склониха да ходят,

Непослушанието е симптом на незрялост. Зная че не трябва да го върша, но ще пробвам.

Бог е добър, прощава, търпи. Едно повече или по-малко няма да навреди.

(СЛ 11) Словото казва чрез устата на Самуил:

1Царе 15:22 И рече Самуил: Всеизгарянията и жертвите угодни ли са тъй Господу, както слушането на Господния глас? Ето, **послушанието е по-приемливо от жертвата, и покорността - от тлъстината на овни.**

15:23 **Защото непокорността е като греха на чародейството, и упорството като нечестието и идолопоклонството.** Понеже ти отхвърли словото на Господа, то и Той отхвърли тебе да не си цар.

Не чувстваш Божието присъствие в живота си? Не виждаш Божиите благословения върху себе си? Ами помисли и провери как стоиш спрямо Бога? Послушанието на Бога носи благодат и благословения:

(СЛ 12) **1Йоан 3:24** И който пази неговите заповеди, пребъдва в Бога и Бог в него; и по това познаваме, че той пребъдва в нас, по Духа, който ни е дал.

Кой родител не иска децата му да са послушни? Колко повече Бог?

Римл. 6:16 Не знаете ли, че комуто предавате себе си като послушни слуги, слуги сте на оня, комуто се покорявате, било на греха, който докарва смърт, или на **послушанието, което докарва правда?**

Моето послушание ще доведе Правдата да се възцари на земята! Бог го казва! Прогони греха от живота си. Изповядай греха си пред Бога и искай сили за ежедневно послушание и така ще развържеш ръцете на Бог да работи. Тогава стой и гледай какво Той може! Послушанието ще отключи Божийте благословения в и чрез нас!

(СЛ 13) 2. Духовна Амнезия! Ние можем да ограничим Бога чрез духовна забравливост!
Ст.11, 42

Пса 78:11 А забравиха Неговите деяния И чудесните дела, които им показа.

Пр. Представете си, че някой е изпаднал във финасова криза. Жена му го напуска, децата му го презират, няма работа и изобщо жалка картина. Вие съжалявате такъв човек и решавате да му помогнете. Давате му щедро, дори без уговорка да ви върне един ден парите. Той приема жеста и не след дълго всичко се връща на мястото си. Минава време, вие знаете, че нещата са се уредили у тях, но не чувате нищо от човека. След два месеца, се засичате на улицата. Той вече е добре и е облечен с по-нови от вашите дрехи. Засилвате се към него, но вместо доброжелателност, той се обръща настрана, все едно никога не сте се виждали. Нагло, демонстративно! Това няма ли да ви нарани!? И ако нещастieto на човека се повтори, дали ще отидеш отново да му предлагаш помощ? Едва ли!

Как ли се чувства Бог, когато отговаря на молитвите ни, а скоро след това ние вече сме Го забравили. Забравили сме какво сме получили от Него. Забравили сме и самия Него. Продължаваме да живеем , все едно Бог е далеко и ни е напълно безразличен. И така до следващата житейска криза.

Аз съм личност и Бог е личност! И ако аз като личност имам гордост и чувство за

справедливост и етика, то Бог ги има също тези качества. Ако сме разумни, няма да е редно, да се подиграваме с чувствата на Бог.

(СЛ 14) Пса 103:2 Благославяй, душе моя, Господа, И не забравяй ни едно от всичките Му благодеяния.

Моля Бог да ме приемат за студент, и когато стане, забравям за Бога и си гледам студентските радости и забавления.

Моля Бог да се задомя и когато Той ми го даде, аз си гледам живота и семейството ми става Бог.

Моля Го да ми даде дете, и когато се роди, аз вече съм забравил за Бога и отдавам всичко на детето си, и то става бог за мен.

Моля Го да ми намери работа, и когато започна работа, кариерата, парите, началника, стават бог за мен.

Ако ви попитам: През изминалата седмица сещаш ли се за какво да благодариш на Бога? Най-вероятно веднага ще се сетите за какво сте недоволни от Бога.

Изпълни умът си с онова което Бог е извършил в живота ти и благодари Му всеки ден за делата Му! Не ги забравяй! Остави ги да радват умът и сърцето ти! Благодари за онова което имаш! Това ще развърже ръцете на Бога в живота ти и в обществото ни.

Действията с които ние сме способни да ограничим Бога в живота си и в обществото си, са много и различни. Те може да са:

(СЛ 14) 3. Духовно Двуличие! Ст.18-19; 22

Пса. 78:18 Със сърцето си изпитаха Бога, Като искаха ястия за лакомството си, **78:19** И говориха против Бога, казвайки: Може ли Бог да приготви трапеза в пустинята?

Другата дума е маловерие. Вярвам, но не напълно! Уж вярвам в Бога, а дълбоко в себе си се съмнявам в Неговите възможности и като дойдат трудните моменти, аз не гледам сериозно на Бог, а търся другаде решения и отговори.

Един ден учениците на Исус дойдоха от мисия при него гузни. Баща беше дошъл при тях и поискал да изцелят епилепсията на сина му. Те обаче не могли да се справят. И когато питат Исус, защо...? Исус им отговори

недвусмислено:

Матей 17:19 Тогава учениците дойдоха при Исуса насаме и казаха: Защо ние не можахме да го изгоним? **17:20** Той им каза: **Поради вашето маловерие.** Защото истина ви казвам: Ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: Премести се оттука там, и тя ще се премести; и нищо няма да ви бъде невъзможно.

Маловерието или несериозното отношение към Бога, може да ограничи действията на Бог, чрез нас.

(СЛ 17) 4. Духовна Изневяра! Когато съм раздвоен между Бог и света.

Пса 78:36 Но с устата си Го ласкаеха, И с езика си Го лъжеха; **78:37** Защото сърцето им не беше право пред Него. Нито бяха верни на завета Му.

Искам и от двете да грабна максимума. Бог съществува за мен, само когато имам някаква нужда! Или Бог е от значение за мен само в

неделя сутрин(и то не всяка неделя)!
Понеделник ли е, Добре ли съм, живота е бог,
света е бог, удоволствията са бог.

(СЛ 18) Мат. 15:8 “Тия люде [се приближават при Мене с устата си, и] Ме почитат с устните си; Но сърцето им далеч отстои от Мене.

Бъди Християнин 24/7. 24 часа по 7 дни.
Нека махнем маските и тогава ще развържем
ръцете на Бог.

3. ЗАКЛЮЧЕНИЕ-

Нямаме време да разгледаме и останалите действия с които ние и днес можем да ограничаваме Бога. Когато аз съм несериозен, непостоянен, фалшив, двуличен, в отношението си към Бога, аз ограничавам Неговото благотворно влияние върху мен и чрез мен върху околните. Когато църквата е несериозна, фалшива или непостоянна, тогава тя ограничава Бог и Той не може да работи чрез нея, за да обръща обществото към себе си.

Какви са тогава изводите? Ние трябва да проверяваме редовно себе си и църквата си, да не би с делата си да не огорчаваме, гневим или ограничаваме неговата божествена сила да действа чрез нас и да променя света.

Да дойде твоето Царство, да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята.

**Не се случва това? Най-вероятно
спирачката е в нас. Най-вероятно, ние не сме
в тон с Божия план и Божийте желания за
действие. Време е за корекция! Връщане
към Словото и молитвата!**